

Че това ли?

На мизика

Аде своята тетрадка

И прощатна ми ти алако

Напиши ми, драг, нбучо!

И съгласение нбучо

Тебъ забъхъ се да възвѣ -

Че си красна като фре,

Че въ свѣта си нбучо редко

(Като захаръ о съсѣдко!)

Че коса ти руса има

Убѣта хубавъ на дехтина

Пвоитѣ зѣбни - два нбичо

Че сѣбни какъ ориза - - -

Ти въ тетрадката надникни

И съгласение менъ продвигна:

- Че това ли е остано?!?

Уни сме въ кнущи съ огледало

И когато погледна

Азъ какъ съмъ нбучо узная!

В - нб